پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

شماره (سیم) دوشنبه ۱۵ میزان ۱۳۴۷ هـ ۷ اکتوبر ۱۹۶۸ ع

د خلک دموکراتیک وطن پالونکی ترقی‌خواهان چه دملی آزادی په لارکی مبارزه کوی دا خپله تاریخی وظیفه بولی چه د ملی دموکراتیکی متحدی جبهی وجوړولو اواستحکام اودملی دموکراسی د حکومت دتشکیل اودغیر سرمایه‌داری ترقی او پرمخ تک د پاره پرله پسی او زړه ورمبارزه وکړی او دفیودالیزم ,ارتجاع اوامپریالیزم ضد ,ملی او دموکراتیک نهضت تر پایه پوری وړاندی بوزی.

ترقی خواهان وطن‌پرست دموکراتیک خلق افغانستان که درراه استقرار آزادی ملی مبارزه می‌کنند. وظیفه تاریخی خود را در آن می‌بینند که درراه ایجاد و استحکام جبهه متحد دموکراتیک ملی و درراه تشکیل حکومت دموکراسی ملی ودر راه ترقی و پیشرفت غیر سرمایه‌داری پیگیر و دلیرانه مبارزه نمایند و جنبش دموکراتیک و ملی ضد فئودال و ضد ارتجاع و ضد امپریالیستی را به آخر برسانند.

ببرک کارمل

تخیل یا واقع بینی

در سیاست

تخیل (اوتوپی) در سیاست آن نوع آرزوی قشری و غیرعملی را بمیان می‌آورد که تأمین آن نه اکنون و نه در آینده امکان پذیر است. تخیل «آرزویی است که به نیروهای اجتماعی متکی نیست و رشد و تکامل نیروهای سیاسی و طبقاتی آن را تقویت نمی‌کند.»

در شرایط کنونی کشور انواع تخیلات سیاسی و قضاوت‌های قشری وجود دارد که به علت عدم رشد کامل مبارزه طبقاتی و سیاسی و پائین بودن سطح فرهنگ توده‌ها و به علت فریبندگی ظاهری آن‌ها، تا اندازه‌یی موجب فریب خلق کشور ما گردیده است. این تخیلات سیاسی و قضاوت‌های ذهنی مشمول پندارهای نادرست جناح حاکمه و نیروهای به‌اصطلاح مخالف حکومت، دیگر عناصر اپوزیسیون‌های «چپ» و راست و این وآن است.

تخیل جناح ارتجاع و هواداران امپریالیزم هیأت حاکمه و تمام دار و دسته‌های سیاسی آن چه در دستگاه دولت و چه هواداران خارج از آن (منتظران ذخیره برای دولت) همه یک‌صدا فریاد سر می‌کشند که از راه عبودیت و تسلیم بدون رنجش خاطر کسی، بدون ریشه کن کردن بساط ظلم و ستمگری، فقر و جهل، بیماری و بینوایی، استثمار و ستم ملی و بدون مبارزه پیگیر و دلیرانه سیاسی و طبقاتی می‌توان به تیوری آستانه تحول (!) اتکا (آستان بوسی) کرد وتوام با درد و رنج طولانی ملیون‌ها خلق کشور، با کندی وحشت انگیزی به «بهبودی» نایل آمد. این تخیل حاکی از آشتی نیروهای صدیق ملی، دموکراتیک پاک‌دامن و ترقی‌خواهان وطن‌پرست و تسلیم افغانستان آزاد به نیروهای خشن ارتجاع داخلی و امپریالیزم است. این تخیل راه انتحار سیاسی، راه خیانت به امر خلق وطن است.

کسانی دیگری هستند که از وظایف خطیر و پر مسؤولیت پیشبرد جنبش کنونی ما شانه خالی می‌نمایند. و به بهانه‌های متعدد چنین می‌پندارند که پیروزی علیه ارتجاع و حتی کشور امکان پذیر نیست. فشار و اختناق طولانی این عناصر را خنثی ساخته ودر کابوس جبن و ترس گرفتار اند.

کسانی دیگری هستند که به تخیل اصلاحات نیم بند دلخوشند و افتخارات گذشته را نشخوار می‌کنند و راه اساسی مبارزه و تحول بنیادی جامعه افغان را تشخیص داده نمی‌توانند.

همچنان هستند گروه دیگری که کاملاً به‌طور سطحی و تخیلی قضاوت می‌نمایند و ذهن و اراده فردی و یا گروهی خود را بر واقعیت اوضاع کشور و نهضت مقدم می‌شمارند و یک‌صدا می‌گویند که تلاش در عقب راندن ارتجاع هیأت حاکمه کنونی و مبارزه از راه مسالمت آمیز و استفاده از وسایل قانونی و مبارزه سیاسی بی‌ثمر است و یگانه راه نجات «توجه کنید میگویند یگانه راه »راه قهر آمیز است و بس. این نوع از تخیل و اوتوپی انقلابی یا رومانتیزم انقلابی بشمار می‌رود. مفهوم شرایط

(ص ۴)

هر یک از افراد وطن حق دارد

درامر اداره و سیاست اشتراک ورزد

ماده اول قانون اساسی می‌گوید «حاکمیت ملی در افغانستان به ملت تعلق دارد»، و ماده سی و دوم برای تمام اتباع افغانستان حق می‌دهد که «اجتماع نمایند، جمیعت ها تأسیس کنند»، و «احزاب سیاسی تشکیل دهند»، آیا می‌توان متعهد شد که در عمل مصداقی ازین‌ها وجود داشته باشد؟ ولی می‌توان جسارت‌هایی را در عمل و منجمله در بیانیه‌های بی‌سر و پای دیکتاتور منشانه و کینه‌جویانه عناصر حاکمه مشاهده کرد که علی رغم مفاد قانون اساسی و علی رغم اینکه هیچ قانون و فرمان تقنینی، مقررات حکومتی دستورات و اوامر فردی نمی‌تواند متناقض ارزش‌های مندرج قانون اساسی باشد صورت می‌پذیرد و مخالف آزادی‌یی که «حق طبیعی انسان است و این حق جز آزادی دیگران و منافع عامه حدودی ندارد»، قرار می‌گیرد. حتی هستند کسانی که جسارت را به‌جایی رسانیده‌اند که تلاش دارند دست آویزی تهیه ببیند تا جمع، کثیری از افراد و اتباع با شعور و زحمت کش افغانستان را که کارگران معلمان، مأمورین، محصلان و نیروهای خلاق و پیشروطن‌پرست و مبارز کشور اند، از اشتراک در امور اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور محروم سازند و حقوق و آزادی‌های ایشان را رسماً صلب نمایند.

(ص ۳)

باید طومار استبداد را درهم پیچید

استبداد بر شیوه خاصی از حکومت کردن اطلاق می‌شود، یعنی بر شیوه‌ای که در آن اکثریت عظیم ملت حکومت نکند، بلکه در عوض اراده یک گروه، یک هیأت و یک طبقه اقلیت حکمروایی نماید.

بعضی‌ها فکر می‌کنند که ظهور استبداد و دوام آن نه تنها مربوط یک شخص و یا یک مقام معین می‌باشد فلهذا اگر میان شخص و یا مقام معین زایل گردد گویا رژیم استبداد هم از میان خواهد رفت. ولی جامعه شناسی نوین که سیاست را به‌مثابه علم درآورده است، این نظر را درست نمی‌داند. به اساس اصول همین علم مرکز یک شخص ولو هرچند نیرومندی جسمی و فردی داشته باشد قادر نیست به‌زور سر نیزه و اراده ستمگرانه خود بر اکثریت عظیم ملت حکمروایی نماید، بلکه این یک گروه صاحب امتیاز، هیأت حاکمه و بالاخره یک طبقه اقلیت ستمگر است که در مراحل معین تاریخی از واحد یک قریه، یک فابریکه و یک شهر گرفته تا سراسر کشور را به‌صورت جمعی و مشترک به غارت می‌برند و به سرکوب ملت مشغول می‌شوند. به عبارت دیگر صاحبان قدرت سیاسی در حکومت و صاحبان زور و زر استند که دیکتاتوری و مستبدانه به حیث وابستگان طبیعی ایشان در سرکوبی توده‌های خلق متحد و دارای منافع مشترک می‌باشند. به همین دلیل استبداد معلول وجود طبقات ستمگر حاکمه است نه افراد بلکه افراد مستبد و ستمگر صرف به حیث یک مظهر رژیم استبدادی در ذهن اکثریت ستمکش انعکاس میابد و تفکر عامیانه وجود مغلق یک نظام استبدادی را در عصبانیت، و غضب و خود خواهی یک فرد خلاصه می‌کند. از همین لحاظ در همچو موارد محافل حاکمه، هیأت حاکمه و طبقه حاکمه را ذکر می‌کنیم و منظور ما از آن یک فرد و یا یک مقام معین نیست، بلکه گروهی از اقلیت مرتجع، مستبد، ستمگر و

(ص ۳)

دست مأموران رشوه‌ستان

و عناصر ستمگر از دستگاه دولت کوتاه!

مسلماً هنگامی که یک گروه اقلیت حاکمه برای اکثریت عظیم خلق حکمروایی کند و به حیله‌های گوناگون و غیره قانونی و توجیهات نادرست از قانون، ثمره دسترنج ملیون‌ها انسان زحمتکش وطن را بی‌رحمانه بربایند، برای آنکه این وضع به نفع بقای اقلیت طبقه حاکمه محفوظ بماند، باید تشکیلات راند و متورم و مأمورین ستمگر و ظالم، رشوه ستان و متملق وجود داشته باشند، در تشکیلات دولت‌های استبدادی همیشه عنصر ستمگری و رشوه ستانی بیشتر از همه در وجود دستگاه ضبط احوالات در امور داخله و در وجود دستگاه ژاندارم و پولیس، در وجود حکومات محلی، در وجود اداره‌های مالیه و مأموران مالیه و در وجود دستگاه‌های قضائی متمرکز است.

در طول تاریخ دوره‌های استبدادی کشور تا همین اکنون عمال دولت افغانستان در شهرها و دهات در مرکز ولایات ولسوالی‌ها قسمت اعظم مال و هستی مردم کشور ما را ازهر گوشه و کنار مملکت به حیله

(ص ۲)

شاغلی سرانزیب د پشتونبنتان

د آزادی بشونکی مبارزی د لاری پیاوړی او فاداری ملگری په صوات کی ونیول شو.

څه وخت د موخه په پښتونستان کی د ملی آزادی بخښونکی مبارزی یو فعال او پیاوړی شخصیت او د نشنل عوامی پارتی غړی ښاغلی سرانزیب، د خپلی پیاوړی مبارزی په اثر د صوات دوائی په امر نیول شویدی.

خبر زیاتوی چه پر ښاغلی سرانزیب باندی د صوات دولت له خوا سخت جسمی کړا وونه تحمیل شوی او کورنی یی هم ترسخت فشار لاندی نیول شویده. یوه بله اطلاع وایی چه د ښاغلی سرانزیب خورد صوات د مرتجعو مامورینو دهغه وحشیانه سلوک لکه بله چه دښاغلی سرانزیب سرو یی کریدی تر سخت روحی فشار لاندی مړه شویده.

پرچم: دپاکستان د تیری کونکی حاکمه هیأت د استعماری ' استبدادی اوضد انسانی سیاست محکوموی او د پښتنو او بلوڅو د ملی آزادی ببښونکی مبارزی کلک ملاتړکوی.

د بناغلی پوپل اعتراف

بناغلی پوپل د صدارت لمړی معاون او د معارف وزیر پخپله هغه خوشبینانه وینا کی چه «معارف مدیرانو په سمینار »کی یی وکوله اعتراف وکړ چه دهیواد خلک له معارف سره علاقه لری اود هغوی غوخښتنی دنو یو ښو نخیو دپرانستلو اود موجودو ښونخیو د لورولو او د درسی او تربیتی وضعی د ښوکولو په هکله ټولی معقولی او په ځای دی...اود پیسو او تعمیر 'معلم اود لوازمو او تجهیزاتو له کموالی او د مطالعی وسایلو او نویو معلوماتو له نشتوالی اوهمدا راز له درس نه د باندی پروګرامونو او نشتوالی ... هغوی له نه کمبودیونه رنځ ګالی او د مرستی آرزو لری.

بناغلی پوپل پخپله وینا کی یولړ خوشبینانه نظرات' یو لړ داسی نظرات چه مورږ د ملی ژوند د ترخو حقا یقو منعکس کو نکی دی او یو لړ داسی نظرات چه زمورږ له نظره د انتقاد او اعتراض وړدی وړاندی کړ.

بناغلی پوپل پخپله وینا کی وویل:

«دپوهنی دستګاه په د معارف دټولو سالمو منسوبینو په مرسته له ناپاکو عناصرو نه پاکه کړو »بناغلی پوپل ویلی دی: «خپل خدای شاهد گرزوو چه په دی اقدام کی شخصی مسایل او کوته نظری دخالت نه لری، او یوازی به د ملت او مملکت خیر او د افانستان تعالی او ترقی او...

(۳ مخ)

د بدنامو ـ ناپوهو او ضد خلقی

متملقانو او مشاورانو بازار دی وترل شی

هغه نظامونه چه پراستبدادی قدرتونو باندی تکیه لری د یو شمیر مفسد و 'خرابکار و او چاپلوسو عناصر و دودی لپاره مساعده زمینه برابروی داغورمال اومفسدو او طفیلی وګړی په واقعیت یی د زور د خواندنو د خود خواهی، مدیحه پسندی اواستبداد د زیژند دی او دا حقیقت څرګندوی چه د حاکمه هیأت او خلکو ترمینځ ځومره فاصله موجود ده چه پدی فاصله کی هر راز مکروب او موزی عنصرو ده کولای شی.

متملقین اوغوړه مالان چه همیشه بی عقیده ' طماع بی تقوا' ابن الوقت او منفعت پرست خلک دی د زور او زرو د قدرت په مقابل کی ټیټیری او هڅه کوی چه هر رازی د خپلو بادارانو د خوب رګ پیدا کړی اوله کار له دفترو نیولی تر کورونو او د تفریح تر سیمو حتی د خصوصی او شخصی مناسباتو په واټونو کی ددی چاپلوس پالو عناصرو مخی ته دامونه او جالونه وغړوی او دا غراقی صفتونو د تر اشلو او مبالغو په وسیله خپل ممدوحین لا هم د خود خواهی، خود رایی، مردم آزاری او د مترقی وطن پالونکو د تخریب خواته بوزی او له تیاری نه یی لا تیاری ته ورننه باسی.

خو څنګه چه ددی چاپلوسو عناصرو ممدوحین دقدرت او اعتبار له کرسی نه ولو یړی دهغه بل هر کلی ته منډی وروهی اودهغه دکونډه کولو لپاره دخپل لومړنی بادار لمن پرسر ور واړوی او څیی چه خولی ته راځی هغه پسی وایی.

زمورږ په تولنه کی دحاکمه هیأت طبقاتی خصلت داسی دی چه ددی غورمالانو او چاپلوسانو منی او حتی له هغوی نه نظریه او مشوره غواړی او بیا د هیواد د بیوزولو او خلکو چاری د همدی طفیلی او ضد خلقی ډلی د ذهن په کثیفه پیمانه باندی اندازه کوی. دا موذی چاپلوسان وخت مومی چه د هیواد د ډیرو عوالی سترو مصالحو په مورد کی خپلو بادارانو ته مشوره ور کړی او قدم په قدم هغوی په خپله ګټه او د هیواد د چارو په ضرر تشویق او ترغیب کاندی.

دا عناصر چه یا سترو مقامونو ته یا سترو مقامونو ته مصاحبت ته رسیږی د قدرت خاوندانو ته شرمونکی درواغ جوړوی، د هیواد د ترقی او پر مختک په باره کی د خلکو د امن ا رفاه په باره کی د خلکو د وفاداری، د غذا د وخور، د لباس، دوا، داکتر او ... په باره کی داستانونه جوړوی او هغه په داسی مزورانه مهارت وړاندی کوی چه حتی وجدانی شرم هم نه ورته دریږی. دوی له مغرور ته لا مغرور له ظالم نه ظالم له مرتجع نه لا مرتجع او له خان ته رازی جوړ وی.

ددی دلی ستم او ضرر خلکو ته مخامخ دی. له همدی کبله دوی باید به کلکه سره د خلکو د دښمنانو په صفت کی تر نظر لاندی ونیول شی.

دا عناصر چه خپله چاکرانه وظیفه ادا کوی د قدرت مقامونو ته کوزوی اوپه ریایی دعاګانو او خیر غوښتنو خان مشغولوی.

مورږ عقیده لرو چه ددی خبئی متاع اوددی ستر درواغو 'تقلب اونیرنګ نتیجه به یی دخلکو له ناپایه نفرت اوکرکی ته چه ورځپه ورځ‌ظلم اوتیری په مقابل کی را پا ځیږی بل څه نه وی.

سپنتا

به سلسله طبقات و مبارزه طبقاتی: -۲-

یک تحلیل علمی درباره دولت

دولت در جامعه مبنی بر استثمار

وظایف دولت:

وظیفه (فونکسیون) دولت در هر جامعه طبقاتی (بردگی، فیودالی، سرمایه‌داری) عبارت است از حفظ منافع طبقه حاکمه در داخل کشور، در روابط آن با دیگر طبقات، و در خارج در مناسبات آن با دیگر دولت‌ها، از آن رو دولت در فعالیت‌های خود وظیفه را اجرا می‌نماید:

۱- وظیفه داخلی ۲- وظیفه خارجی.

وظیفه داخلی: وظیفه عمده ایست که تمام امور خارجی یک دولت را تعین می‌نماید.

وظیفه داخلی دولت عبارت است از تحت کنترول نگه‌داشتن خلق کارگر و تابع ساختن آن‌ها به گروپ کوچک ستمگران. این وظیفه بخصوص دولت است که خصلت طبقاتی آن را منعکس می‌سازد و بنام سیاست داخلی دولت یاد می‌شود. فشار اقتصادی که استثمار گران بنا بر تسلط انحصاری‌شان می‌توانند بر وسایل تولید آمال کنند؛ برای پیروزی درین مبارزه کافی نیست. آن‌ها به دستگاه مخصوص تهذیب یعنی بیک دولت استثمار گر ضرورت دارد.

نخستین دولت استثمار گر، دولت بردگی بود که دولت فیودالی جای آن را گرفت و دولت فیودالی بنوبه خود توسط دولت سرمایه‌داری عوض گردید. گرچه در وظایف این دولت‌ها اختلاف وجود داشت ولی هر سه دولت یک وظیفه مشترک داشتند که آن عبارت بود از تحت کنترول نگه‌داشتن مردم و سرکوب کردن هر نوع تلاش از جانب خلق کارگر برای رهایی‌شان از استثمار.

دولت برده داران قیام غلامان را علیه صاحبان غلام توسط استعمال اسلحه فرونشاند. دولت فیودالی دهقانان را بزور به ملاکان مربوط می‌ساخت و کسانی را که از کار کردن برای ملاک سرباز می‌زدند با فجیع‌ترین شکل مجازات می‌کرد.

قیام‌های متعدد دهقانی به خاک و خون کشانیده می‌شد. گرچه در جامعه سرمایه‌داری دولت بورژوائی خوش دارد در لباس دموکراتیک ما نور و تظاهر کند ولی باز هم دولت مذکور ماشینی است به غرض تحت فشار قرار دادن خلق کارگر و جنبش‌های کارگری طبقه کارگر.

وظیفه خارجی: دولت استثمارگر عبارت است از اشغال کشورهای بیگانه و یا دفاع از کشور خود در برابر تعرض. این وظیفه مناسبات دولت را با دولت‌های دیگر منعکس می‌سازد و بنام سیاست خارجی دولت یاد می‌شود. سیاست خارجی از سیاست داخلی سرچشمه می‌گیرد و عبارت از ادامه آن است. سیاست خارجی ارتجاعی و تجاوز کارانه امپریالیزم معاصر متمم طبیعی سیاست داخلی آن یعنی سرکوب کردن طبقه کارگر و دیگر نیروهای مترقی بشمار می‌رود.

انواع و اشکال دولت:

دولت‌ها طبق وابستگی طبقاتی‌شان و زیربنای اقتصادی که دولت‌ها بروی آن استوارند، از یکدیگر فرق دارند. دولت‌ها چه در گذشته و چه در حال اشکال (فرم) مختلف داشته‌اند، از دولت‌های استبدادی آسوری‌ها، بابلی‌ها، فراعنه مصر، جمهوری یونان قدیم، امپراطوری روم، شهزاده نشینان روس‌های کیف، سلطنت‌های مطلقه قرون وسطی تا جمهورهای پارلمانی معاصر و بالاخره جمهوری‌های سوسیالیستی همه انواع و اشکال مختلف دولت‌اند، بطور عموم در تاریخ چهار نوع (تیپ) دولت را می‌شناسد: دولت بردگی، دولت فیودالی، دولت سرمایه‌داری و دولت سوسیالیستی.

برخلاف سه نوع اول دولت که از منافع اقلیت استثمارگر دفاع می‌نماید دولت سوسیالیستی دولتی است از نوع جدید، دولت واقعی خلق که در آن خلق کارگر به سرکردگی طبقه کارگر قدرت را در دست دارد. عالی‌ترین شکل دولت سوسیالیستی عبارت است از دولت دموکراتیک خلق که در شرایط پیروزی کامل سوسیالیزم امکان پذیر است و برای نخستین بار در تاریخ دولت خصلت طبقاتی خود را از دست می‌دهد.

هر نوع دولت شکل طبیعی حکومت یعنی نظام و سازمان اداره خاص خود را دارد. شکل حکومت به شرایط مشخص تاریخی در هر کشور، عنعنات ملی، درجه شعور سیاسی مردم، روابط متقابل نیروهای طبقاتی، و شرایط خارجی، و غیره بستگی دارد. هرقدر شکل حکومت باهم فرق داشته باشد و به هر اندازه‌یی که تغیر کند نوع دولت و خصلت طبقاتی آن در داخل چوکات سیستم اقتصادی معین تغیر نمی‌کند.

امکان دارد که سیستم سیاسی در دولت‌های عین تیپ، مختلف باشد. چنانچه جامعه بردگی دارای اشکال مختلف حکومت از قبیل سلطنت مطلقه – حکومت فردی، امپراطوری و شاهی مطلقه، جمهوریت - حکومت انتخابی، ارستوکراسی – حکومت یک اقلیت نسبتاً کوچک، دموکراسی بود.

ولی باوجود این اختلافات شکلی، دولت دوره بردگی یک دولت برده داران بود. جامعه فیودالی تصویر مشابهی از اشکال دولت را نشان می‌دهد. سلطنت مطلقه عام‌ترین شکل حکومت در دوره فیودالی بود ولی در زمان‌های مختلف اشکال دیگر حکومت نیز ظاهر گردیده است؛ مثلاً جمهوریت و غیره. ولی نوع دولت فیودالی هر شکلی که داشته باز هم بمثابه آله فشار دهنده و زجر دهنده دهقانان وابسته به زمین و صنعت گران خدمت نموده است. تفاوت شکلی در دولت بورژوازی نیز وجود دارد. اکثریت دولت بورژوائی شکل جمهوری را به خود می‌گیرد؛ مثلاً ایالات متحده امریکا، فرانسه، ایتالیا و دگر کشورهای سرمایه‌داری. در کشورهای سرمایه‌داری که رژیم پادشاهی وجود دارد، قدرت پادشاه به نحوی از انحا توسط قانون اساسی و دیگر قوانین قضائی محدود می‌گردد (بریتانیا و بلجیم) در دوران امپریالیزم، بورژوازی از دیکتاتوری‌های نوع فاشیستی نیز کار می‌گیرد (آلمان هیتلری، ایتالیا موسولینی، اسپانیا فرانکو غیره). قدرت نامحدود بورژوائی به اشکال مختلف در دولت بورژوائی اعمال می‌گردد.

دانش جهان بینی علمی به شکل دولت (در جامعه مبتنی بر استثمار) اهمیت زیاد قایل است، ولی شکل دولت هرچه باشد (جمهوری بورژوا دموکراتیک یا دیکتاتوری فاشیستی) ماهیت دولت را تغییر نمی‌دهد، به این معنی که اشکال دولت تغییر می‌پذیرد ولی استثمار همچنان باقی می‌ماند.

از (ص اول)

دست مأموران رشوه ستان...

های گوناگونی ربوده و در کام یک مشت اقلیت سیری ناپذیر به شکل قطعات بزرگ زمین، بصورت اسهام بانک‌ها و شرکت‌های داخلی و خارجی قصرها، اپارتمان‌ها، مغازه‌های بزرگ فروش اموال و تجارت دلالی، زیورات و مبل‌های پر زرق‌وبرق، ریخته‌اند.

تاریخ شاهد است که ملیون‌ها انسان بزور قمچین به بیگاری سوق داده شده‌اند، هزاران انسان بدون اثبات جرم به زندان‌های سیاه افتاده‌اند، صدها هزار خانواده و حتی قبیله‌های بزرگ از هستی وزندگی ساقط شده‌اند و حتی به ترک وطن مجبور گردیده‌اند.

هم اکنون هزاران هموطن در زیر فشار تهدید و شانتاژ و شبکه‌های وسیع رشوه ستانی عاملان دولت دست و پا می‌زنند. یک مأمور عادی دولت (چه رسد به مأمورین بزرگ دولتی که هر قلم رشوه آنان به صدها هزار می‌رسد) مثلاً مأمور گمرک، مأمور مالیه، مأمور ناحیه، مأمور پولیس، مفتش و قاضی و مأموران شعبات مختلف «پردرآمد» دولت از طریق دستبرد بمال ونان صدها هزار نفر از توده‌های بی‌دفاع مردم ستمدیده این کشور منازل چند صد هزاری می‌سازند. لوکس‌ترین و مجلل‌ترین وسایل زندگی را فراهم می‌نمایند و مجالس عیش و سرور را به قیمت ناله‌ها و زجه‌های بیچارگان کشور برپا می‌کنند و هر روز ده‌ها قصر و آپارتمان بروی اجساد بینوایان بنا می‌شود.(باید خاطر

عقب ماندگی کشورهای

کم رشد و علل آن

م. ا خیبر

عقب ماندگی اجتماعی و اقتصادی پرابلم مشترک تمام کشورهای جهان سوم – جهان استعمار زده سابق – را تشکیل می‌دهد. بعد از بدست آوردن استقلال سیاسی در تمام کشورهای با اصطلاح عقب مانده، تلاش بی‌سابقه‌یی وجود دارد تا به حالت عقب مانده فعلی خاتمه داده شود، ولی تجربه چند دهه اخیر نشان داد که باوجود استقلال سیاسی، این پرابلم تا زمانی به‌صورت اساسی حل شده نمی‌تواند که اولاً علل واقعی و مسئولین حقیقی این وضع فلاکتبار کشورهای عقب مانده، به‌صورت روشن معلوم و تشخیص نگردد. ثانیاً برای حل آن یک راه درست علمی انتخاب نشود.

مبلغین امپریالیزم با نیرنگ‌های نوین استعماری خود می‌کوشند کشورهای جهان سوم را به‌مثابه دهکده جهانی، در وضع فعلی حفظ نمایند و از راه ایجاد تیوری غیرعملی و غرض آلود تقسیم ساده کشورهای جهان بدو دسته فقیر و غنی، عقب مانده و پیشرفته – بدون در نظر داشتن سیستم اجتماعی‌شان – تلاش دارند اذهان خلق‌های مربوط به جهان سوم را مغشوش ساخته، گرچه آن‌ها را از علت اصلی عقب ماندگی و مسئولین حقیقی فقر و بدبختی‌شان جهات دیگری سوق دهند. کشورهای سوسیالیستی و دولت‌های استعمار گر جهان سرمایه‌داری را مساویانه در برابر کشورهای عقب مانده مسئول قرار داده و به‌طور مصنوعی منافع کشورهای سوسیالیستی و کشورهای مربوط به جهان سوم را مخالف یکدیگر جلوه دهند و به این طریق از به وجود آمدن و تحکیم اتحاد بین نیروهای سوسیالیزم و نیروهای جنبش آزادی بخش ملی جلو گیری نمایند.

ایدیولوگ‌های سرمایه‌داری و استعمار نوین به‌منظور کاستن از مسئولیت خویش و به خاطر پرده انداختن بروی حقایق تلخ استثمار و استعمار و ادامه آن، به شکل دیگری افسانه‌های گوناگونی از قبیل عقب ماندگی طبیعی و قهری جهان سوم و نسبت دادن آن به بخت و طالع، انحطاط فکری و اخلاقی خلق‌های این سه قاره و غیره و غیره اختراع نمایند. ولی تاریخ گواه این حقیقت است که عقب ماندگی کشورهای جهان سوم ارتباط مستقیم با سیستم استعماری غرب دارد. قبل از اینکه استعمارگران بر آسیا و افریقا مسلط شوند و پای ماجراجویان ثروت جوی اروپائی به قاره امریکا برسد، تاریخ سیر طبیعی خود را درین قاره‌ها می‌پیمود، آسیا بسیار پیش از اروپا تکه‌های ابریشمی و پنبه‌یی تولید می‌نمود. ظروف سفالین و آلات و ادوات فولادی می‌ساخت، فنون مختلفه و صنایع دستی آن رونق خوبی داشت، سوداگران آسیایی منسوجات و مصنوعات دستی و جواهرات خود را از راه مشهور ابریشم که از قلب وطن ما می‌گذشت به اروپا صادر می‌کردند و در بدل آن طلا بدست می‌آوردند، در زمانی که آسیا مرکز علوم مختلفه، صنایع دستی و هنرهای گوناگون بود اروپا هنوز در خواب عمیق قرون اوسطایی فرورفته بود، بومیان قاره امریکا دوره‌های درخشان مدنیت‌های آزنیک و انکارا سپری می‌نمودند. مردم افریقا در قرن ۱۷ دارای بدن قوی و سالم بودند. با غذاهای مختلف زندگی می‌کردند و از غذاهای حیوانی نیز بقدر کافی استفاده می‌نمودند و...»

به مجردی که استعمارگران حریص این سه قاره را بزور شمشیر و آتش تحت تسلط خویش در آوردند، به غرض بدست آوردن ثروت‌های افسانوی آن و تحکیم سلطه استعماری خود دست به فجایع ننگین زدند.

«اروپائیان متمدن »ده‌ها ملیون افریقایی را شکار کردند و بعداً به حیث غلام در بازارهای آدم فروشی اروپا و امریکا بفروش رسانیدند.

با کشتار دسته جمعی ملیون‌ها نفر بومی امریکا را محو نمودند، از ملیون‌ها نفر سکنه بومی امریکای شمالی بیش از چند صد هزار نفر باقی نماند نیروهای مولد ه مناطق مفتوحه را به‌طور دهشتناکی تخریب کردند، قاره مذکور را به منابع تهیه کننده مواد خام زراعتی و صنعتی وابسته به خود مبدل ساختند، استثمار شدید و غیرانسانی باعث فقر تباه کن سکنه اصلی گردید. قرار احصائیه‌های موثق حد متوسط عمر انسان درین قاره‌ها به ۲۶ یا ۲۸ سال سقوط کرد، سعادت و خوشبختی دو تا سه نسل مردم مستعمرات قربانی رفاه و آرامی یک نسل مشتی از کشورهای استعمارگر گردید. درنتیجه سیاست ظالمانه و غصب و غارت استعماری ثروت‌های این قاره‌ها بود که خلای بزرگی بین سطح زندگی و سویه تولید کشورهای صنعتی سرمایه‌داری و کشورهای جهان سوم به وجود آمد.

کشورهای روبه انکشاف ازنظر منابع ثروت طبیعی و نیروی انسانی بسیار غنی می‌باشد، چنانچه تنها افریقا ۹۰فیصد الماس ۸۱ فیصد کوبالت، ۶۲ فیصد پلاتین، ۷۰ فیصد طلا، ۵۰ فیصد مگنیزیم و کروم ۳۶ فیصد مگنیزیم و ۲۷ فیصد مس استخراج شد کشورهای سرمایه‌داری را تولید می‌نماید. تنها شرق میانه ۶۰ فیصد ذخایر نفتی جهان را دارد. ولی ازآنجایی‌که استعمار گران برای سالیان دراز مواد خام کشورهای رو به انکشاف را در بدل هیچ به کشورهای خود می‌بردند و مردم اصلی آن را در فقر و تنگدستی می‌گذاشتند. حتی ثروت‌های فراوان طبیعی آنان نتوانست کمکی به بلند بردن سویه زندگی‌شان بنماید. فاصله بزرگی‌ای که بین سویه زندگی کشورهای روبه انکشاف و کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری وجود داشت روز بروز زیاد شده وقت و متناسب با آن سهم تولیدات صنعتی کشورهای روبه انکشاف در تولید صنعتی کشورهای سرمایه‌داری با اندازه بسیار ناچیز (از ۱۰، ۴ فیصد در سال ۱۹۵۸ به ۱۱، ۸ فیصد در سال ۱۹۶۶) افزایش یافت و این سرعت روز تا روز کمتر شده می‌رود. درحالی‌که باید سرانه در کشورهای سرمایه‌داری سالانه ۶۰ دالر افزایش می‌یابد. در کشورهای عقب مانده این افزایش سالانه به ۲ دالر می‌رسد.

ازآنجایی‌که انحصارات سرمایه‌داری بر تمام منابع مواد خام این کشورها کنترول دارد و ۸۰ تا ۹۰ فیصد مواد خام آن‌ها را می‌خرد، امکانات رشد متوازن این کشورها نیز محدود می‌باشد؛ زیرا که انحصارات سرمایه‌داری قیمت مواد خام را بحکم منافع خود دائماً تقلیل می‌دهد و قیم کالای پخته خود را بیش‌ازپیش بلند و بلندتر می‌برند؛ مثلاً هشت کشور عضو پلان کولمبو که ۸۵ فیصد را بر طبیعی جهان را تولید می‌کنند، در سال ۱۹۵۷ در اثر

(ص ۳)

اوبه، ډوډی، مالګه

اوپه ډوډی او مالګه دهر انسان لپاره دژوند ډیر لمړی نی ضرورتو نه دی. له همدی کبله دنړی په مترقی تولنو کی تر هرڅه دمخه دهمدی موادو برابر ولو ته توجه کیږی.

له بده مرغه دافغانستان دخلکو پر ګنی لاتراوسه پداسی بدو شرایطو کی ژوند کوی چه قادر ندی صحی اوبه ' خالصه ډوډی او سمه مالګه مصرف کاندی.

اوبه:

د صحی اوبو غوښتنه اولاس ته راوړل دخلکو حق دی. دخلکو لپاره دصحی اوبو تهیه کول د دولت وظیفه ده. په افغانستان کی پرته له یوی محدودی نازولی طبقی ته چه یا د معدنی اوبو بوتلونه له باندی ورته را روان دی اویا کوم ترکومه ایشولی اوبه چښی نور نو ټول خلک غیر صحی اوبوته اړدی اوله دی کبله د سر او صحت زیات تاوانونه خلکو' بیایه تیره دهغوی کوچینیانو ته ور اوړی. دهیواد په هوارو سیمو کی چه روانی اوبه نشته هغه خلک د باران له اوبو دکڅه ډندونه ډکوی او بیا د کال په اوږدو کی له خپلو ځارو یو سره په ګډه ددی ډندو نورستی اوبه چښی.

په انخوی، مزارشریف اوځینی نورو سیمو کی د اوبو ډندونه چونجی کوی اوبد ورم ځنی پورته کیږی او همدا اوبه هم دارو بولو دسونو هم دچښولو اوهم ځارویو اوبو لو لپاره استعمالیږی. د دره صوف للم کاره کرونډ ګربه ډبروکی (کندی) کښی اوهغه د باران له اوبو دکوی اونږدی شپږ میاشتی له دی ذخیرونه اوبه چښی.

هغه خلک چه له روانو سیندونو کاریزونو خاکونو څخه هم اوبه چښی دغیر صحی اوبو سره مخامخ دی. دا اوبه د زاندو معدنی مواد و لرونکی دی او راز-مکروبونه دخلکو بدن ته نقلوی.

په ښارونوکی د کابل په شمول د چښلو صحی اوبه یا بخی نشته اویا محدودی دی. په کابل یه زاړه ښارکی لاتر اوسه په همغه زړی ځا ګانی شته دی چه د کنارابونو له کثافاتو نه څو قدمه زیاته فاصله نلری په حقیقت کی په هیواد کی د چښلو اوبه د ساری اویا بی مرضو نو د یو ستر ناول په حیث رول لری.

ډوډی:

د ډوډی نه زمور مطلب دلته همدا علمینه ډوډی دغرو چه ډوډی ده سره له دی چه دا ماده ژوندی پاته کیدو دپاره ډیر ابتدایی اوضروری عنصر دی' سره له دی چه افغانستان یو زراعتی هیواد دی مګر د بدو اقتصادی اواجتماعی شرایطو له کبله د افغانستان بیوز لی خلک دغنمو چه ډوډی نشی پیدا کولی. لاتر اوسه یوازی داسی خلک ډیږدی چه دودنو ' جوارو ' او ر یشو او ګډ ولی ډوډی خوری او له دغو ډوډیو نه لازم غذایی مواد نشی اخستلا ی. په ځینو غرنیو سیمو کی خلک د غرنیوتو دانی لکه شنی ' برکی او داسی نور جوړی اود بدخشان په سیمو کی ځینی خلک لا تراوسه لا د وحشی خاټولو او نورو نبا تاتو ریشی او بیخونه ایشوی او خوری یی؛ یعنی د افغانستان خلک لا تر اوسه پوری د خلکو غنمو په غلمینه ډوډی ندی ماره شوی او دا قدرت نلری چه ډوډی پیدا کاندی.

مالګه:

هغه مالګه چه زمور خلک له هغی نه استفاده کوی ' داسی یومرکب دی چه له معدنونو څخه له خپلو راز راز مرکبانو سره رائی او ز مور دګونو او پخلیو ته لوړیږی.

دهیواد دغربی ولایاتونو کی لکه کندهار' هلمند' فراه هرات او...کی خلکو له داسی مالګو نه استفاده کوی چه له شوره لرونکو ځکونه په دیرو ابتدایی وسایلو او په غیر فنی اوغیرصحی توګه لاس ته راځی. د دی مالګو له ترشوالی نه دهغی تر یخوالی زیات دی اوله مالګی ته دهغی خاوری اومضره مواد ډیر دی.

دهیواد دمرکزی سیمو اکثر خلک دزیات فقر اوبدو مواصلاتی شرایطو له کبله مالګه نشی موندلی اوله دی نعمت نه بالکل محروم دی.

اساسی سؤال دادی چه هرکله زمور خلک دا لمرنی حیاتی مواد نشی موندلی نودهغه د رفاهیت معنی به څه وی چه دحاکمه طبقاتو نمایندګان یی په شپه اورځ تبلیغ کوی.

آیا داخلک چه نه اوبه لری 'نه ډوډی اونه مالګه ځنګه کولی شی د هیواد د حاکمه محافلو غولوونکی تبلیغات دهیواد د ننیو ترقیاتو په باره کی ومنی.

خلک همدا ناری وهی ډوډی... ډوډی...

دیوه یی

د عامو - عکسونو پرچم بازیابی به زمین نگذاشته انه

دستمزد ناچیز کارگران

و مخارج گزاف زندگی

«هرکس که کار می‌کند حق گرفتن مزد منصفانه و قناعت بخش را دارد که به او خانواده او زندگی موافق عزت آدمی مسیر کند.»

(اعلامیه حقوق بشر مصوبه دهم دسمبر ۱۹۴۸ اسامبله عمومی سازمان ملل متحد).

واقعیت این است که سطح دست مزد کارگران در کشور ما به حدی پائین است که حتی نمی‌تواند حداقل شرایط زندگی را برای یک کارگر و فامیل وی تأمین نماید، دستمزد کارگران نتنها متناسب به مخارج زندگی نیست، بلکه روز بروز بین این دو فاصله بیشتر می‌گردد.

قیم همه اموال به‌صورت عمومی و قیمت‌های مواد خوراکه به‌طور خاص در چند سال اخیر قوس صعودی خود را می‌پیموده و یا سطح نازل دستمزدها تناسبی بهم نمی‌رساند، مثلاً: فیصدی افزایش بعضی از مواد مورد نیاز عامه در سال ۱۳۴۵ به‌تناسب سال ۱۳۴۰ ازین قرار است:

آرد گندم (۱۶۷٬۹ فیصد) گوشت گاو (۱۱۸٬۲ فیصد) گوشت گوسفند (۱۱۶٬۲ فیصد) پیاز کلچه‌یی (۱۱۸٬۸ فیصد) تخم مرغ (۱۰۹٬۰ فیصد) در قسمت سایر مواد غذایی برنج (۷۸٬۷) فیصد آرد جواری (۷۶٬۴ فیصد) زرد آلو (۸۶، ۹) فیصد کمش سرخ (۸۱٬۹) فیصد' بادنجان رومی (۸۴٬۷) فیصد.

(از فصل قیم صفحه ۷۹ کتاب پیشرفت پلان و تحلیل اوضاع اقتصادی سال ۱۳۴۵)

در همین کتاب تذکار می‌رود که طی سال‌های پلان دوم پنج‌ساله در معاش کارگران صرف ۳۶٬۳ فیصد افزایش به عمل آمده است.

درجه استثمار در تمام کارخانه‌ها به‌طور سرسام آوری بلند است.

استثمار منشأ اصلی فقر، بدبختی و سیه روزی کارگران را در کلیه جوامع طبقاتی تشکیل می‌دهد. عدم موجودیت یک معیار و ستندرد معین برای دستمزدها باعث گردیده تا کارفرمایان هر فابریکه و مؤسسه طبق دلخواه خود دستمزد کارگران را تعین نمایند.

کارگرانی که کارهای ثقیل و مشکل را انجام می‌دهند مثلاً کارگران معادن «معدنچیان »باید با ساعات کار کمتر در روز مزد بیشتری دریافت دارند؛ اما در کشور ما نه تنها امتیازی ندارند، بلکه با انجام کارهای طاقت فرسا مزد خیلی ناچیزی بدست می‌آورند. درحالی‌که قانون بین‌المللی کار اطفال را اجازه کار کردن نمی‌دهد ولی کارفرمایان سود پرست در اکثر فابریکات، اطفال خورد سال را صرف به خاطر اینکه کمتر از کلان سال‌ها مزد دریافت می‌دارند – استخدام می‌نمایند.

از حقایق و ارقام فوق بر می‌آید که کارگران کشور علی‌رغم ادعای کارفرمایان در وضع مشکلی قرار دارند و این امر مستلزم توجه فوری می‌باشد.

خلیل زمر

از (ص ۲)

باید طومار استبداد را...

استثمارگر سراسر کشور است که درمجموع خود یک نظام مستبد را به وجود می‌آورد.

سیر تاریخ بشر به تکرار نشان داده است که بارها دیکتاتوران و مستبدین از میان رفته‌اند، ولی نظام‌های استبدادی و دیکتاتوری پابرجا مانده‌اند و حتی بدتر و شدیدتر از گذشته حیات خود را دوام داده‌اند.

هرگز یک مستبد و دیکتاتور تنها نمی‌ماند، بلکه همیشه گروه از مستبدین، مرتجعین و دیکتاتوران مادون و مادون‌تر (در سراسر کشور تا واحد ده) استند که مانند شبکه عنکبوت ملت را می‌پیچانند و مانند پیچک شیره جان مردم را می‌مکند.

به این ترتیب تا زمانی که طبقه حاکمه ستمگر در سراسر کشور باقی است همیشه استبداد موجود خواهد بود و مستبدین، مرتجعین و دیکتاتورها اراده خود را بر اکثریت تحمیل خواهند کرد.

باید به خاطر داشت تمام کسانی که اطراف یک فرمانروای مستبد و یک مطلق لعنان را احاطه می‌کنند و سلسله وصلشان از شهر تا دهات می‌رسد، همه درر نوع و مقام خود مستبدین و مرتجعین استند که اراده شخصی خود را بر خلق تحمیل می‌کنند و همیشه برای سرکوبی آنان آماده‌اند.

به همین علت است که تمام مستبدین، مرتجعین و جناح راست هیأت حاکمه کشور بت‌های دیکتاتوری برای مردم و به‌منظور قدرت طلبی خود می‌تراشند و با تمام سعی دسیسه می‌چینند که با ارزش‌های قانون اساسی و مشروطیت پشت پا بزنند.آنان درصدد اند که به‌صورت مستقیم و آشکار استبداد و دیکتاتوری این بت‌های هوادار ارتجاع و امپریالیزم را در کشور استقرار بخشند.

ما اعتقاد راسخ داریم که راه ترقی و خوشبختی افغانستان از طریق استقرار دموکراسی واقعی و اصیل تأمین می‌گردد و رژیم استبداد و دیکتاتوری سیاه صرف به نفع طبقات منسوخ و اقلیت ستمگر حاکمه و امپریالیزم می‌انجامد، ما وظیفه داریم تا از یکسو برای اجرای کامل آزادی‌ها و اصول مشروطیت قانون اساسی که محصول مبارزات فرزندان وطن ماست مبارزه کنیم و از سوی دیگر درراه ریشه کن ساختن استبداد تا آخرین سرحد پیروزی به تلاش‌های بی‌امان خود ادامه دهیم.

زهره

از (ص اول)

هر یک از افراد وطن...

بلی کار بدین جا رسیده است!

با وصف اینکه هیأت حاکمه ادعای تطبیق قانون اساسی را می‌نماید و از «دموکراسی» نیز حرف‌هایی بمیان می‌آورد. ولی عملاً سعی می‌ورزد که پیش‌آهنگان و روشنفکران خلق را در زنجیر مقررات و«قوانینی» که ضد روحیه آزادی مطرح در قانون اساسی نیز می‌باشد، بسته نماید و ظاهراً بنام قانون اساسی ره دموکراسی مردم را فریفته و جلوه دهد که همه آزاد اند. این شیوه «ظریفانه» هیأت حاکمه به آن می‌ماند که انسانی را در قفس جا دهند، بوی گویند که دیگر آزاد استی. آیا این است نتیجه آزادی‌های مطرح در قانون اساسی، دموکراسی و آستانه تحول .«!»

اینجاست که هیأت حاکمه فریاد خواهد کشید که تمام آزادی‌های مصرح در قانون اساسی طبق احکام قانون گفته شده است. ولی آقایان توجه فرمایند درجای دیگر قانون اساسی صریحاً گفته شده است که هیچ قانون دیگری (طبعاً فرمان تقنینی و مقررات دولتی هم) نمی‌تواند متناقض به ارزش‌های مندرج قانون اساسی باشد (ماده شصت و چهارم) و همچنان در ماده یکصد و بیست و هشتم گفته می‌شود: قوانینی که قبل از تاریخ انفاذ این قانون اساسی صادر گردیده به شرطی نافذ شمرده می‌شود که متناقض احکام این قانون اساسی نبوده و قوانین جدید آن را الغا نکرده باشد.

حفاران کهنه کار توجه بفرماید!

بلی قانون احزاب از شورا گذشته ولی تنها آن‌هایی که به سن ۲۵ برسند در حزب شامل شده می‌توانند، قانون معارف و قانون پوهنتون (بر اساس فرمان تقنینی) نیز برای «تطبیق» آماده گردیده که ده‌ها هزار محصل و معلم را از مداخله و اشتراک در سیاست محروم می‌سازد.

نکته قابل توجه اینکه: ماده هفتاد و هفتم قانون اساسی می‌گوید «هنگام تعطیل و یا انحلال شورای حکومت می‌تواند برای تنظیم امور عاجل از فرامین تقنینی ترتیب کند...»

سؤال در اینجاست که آیا قانون معارف و پوهنتون که از طریق فرامین تقنینی به وجود آمد واقعاً یک مسأله عاجل تلقی می‌گردد؟ آیا امور دیگری عاجل برای بسط و توسعه دموکراسی و تطبیق قانون اساسی و غیره وجود نداشت؟ این شتاب زدگی برای چیست؟

قانون انتخابات سن ۲۰ سالگی را برای رأی دهندگان مجاز دانسته. مقررات مطبوعاتی و قانون مطبوعات هم وجود دارد که بر اساس آن‌ها بهانه گیری‌های بی‌شماری در راه نشرات آزاد صورت می‌گیرد. این‌ها نمونه‌هایی از مسایلی اند که طبق روحیه ارزش‌های دموکراتیک قانون اساسی قابل انتقاد شدید می‌باشد.

نیروهای ملی دموکراتیک و ترقی‌خواه وطن‌پرست کشور و افکار عمومی مردم ما جدا به این شیوه مشی هیأت حاکمه و عناصر خودسر در حکومت، اعتراض می‌نماید و خواهان آن‌اند که وضعی به وجود آید تا هر عنصر هوشیار و بااستعداد جامعه ما بتواند طبق روحیه دموکراتیک قانون اساسی در امور سیاسی واداری کشور فعالانه شرکت و مداخله کند، چه این حق مردم است.

تنها مبارزه دلیرانه مردم و اشتراک فعالانه ایشان در امور اداره و سیاست کشور است که می‌تواند دموکراسی واقعی را در جامعه تحقق بخشد.

آمو

از (ص ۲)

دست مأموران رشوه ستان...

نشان کرد که روی سخن ما به‌صورت قطع به‌سوی آن عده از مأموران و قاضیان شریف، با تقوی و وطن‌پرست نیست که خدمت گذاران مردم‌اند).

درین اواخر امر بی‌رحمانه دیگری در کار است. برای اینکه دستگاه دولت و حتی دستگاه‌های تشبثات خصوصی دلخواه متملقان ارتجاع و امپریالیزم و سود خوران حریص بگردش درآید، با ابراز جسارت تام دم از تصفیه کارگران و مأمورین و تخریب کار زده می‌شود، به عقیده این عناصر هر که در دستگاه دولت از حقوق و آزادی حرفی بمیان آورد، عنصر نامطلوب و تخریب کار بشمار می‌رود. عناصر دیکتاتور منش خود سر خشک مغز در دستگاه دولت با استبداد رأی مخصوصی، تهی‌دستی سوداگران کشور هرروز در توطئه و تلاش‌اند و در اثر گزارش‌های جعلی و پر از اتهامات بی‌مورد، برای مأموران آزادیخواه و کارگران نجیب کشور دوسیه ها و لست‌های سیاهی تنظیم می‌نمایند؛ و به ادارات و کارخانه‌ها دستور اخراج آن‌ها را می‌دهند.

ما به‌صراحت اعلان می‌داریم: تا وقتی‌که این اعمال خودسرانه و ضد آزادی‌های مطروحه در قانون اساسی جریان دارد، آزادی و امن در جامعه وجود خارجی نخواهد داشت.

باید به این روش‌های ستمگرانه وجود عناصر ستمگر و مأموران رشوه ستان خاتمه داده شود و دست‌های سیاه و آلوده آن‌ها از دستگاه دولت کوتاه گردد.

کاوه

(د لمری برخی مخی پاته)

د بناغلی پوپل اعتراف

د زلمیانو سالم تعلیم او تربیه په نظر کی وی.

مونږ د بناغلی پوپل توجه دی یکی ته راګرزوو چه له ځومیاشتونه را پدی خواه د معارف مسئولو مقاماتو یو شمیر وظیفالو بنونکوی اومحصلان د ده وینا د روحیی په خلاف یا له معارف نه ایستلی او یا یی هغوی تیتو سویوته او په بدو شرایطو کی په اصطلاح تغیر اوتبدیل کړیدی.

مونږ کلک تشویش لرو چه دده دوینا دغه بخه (شیر مه ماده) د دی باعث شی چه پوهنی مربوط مقامات «دخدای شاهدولو» سره سره شخصی مسایل او کوته نظری د خپلی کاندی اوهغه وظیفال معلمان چه د خپل فعال دینامیک اوعقلانی له مخی نور ولسونو ته داخل شویدی د فاسد و عناصرو په نوم تصفیه کړی اوهمدا راز په خود غرضه او د ارتجاعی آیدیولوژی خاوندان په معارف کی د دی موقع پیدا کړی چه رسماً د وطنپالونکی مترقی اوملی ایدولوژی خاوندان «ناپاکو، فاسد و عناصرو او...» په عنوان بد نام اوبی کاره کاندی.

باید دی ته کلکه پاملرنه وشی چه د افغانستان خلک ورځ تر ورځی بیداریږی او د فاسد او غیر فاسد په هغه تفکیک باندی سخت اعتراض لری چه د مقاماتو له خواه په خینو مواردو کی شویدی.

د افغانستان خلک اودهغوی روان تاریخ به خامخا زمونږ دهیواد د اوسنیو جریا نو سمه اندازه ولګوی اوواقعی مفسدین به له مصلیحینو بیل کړی.

از (ص ۲)

عقب‌ماندگی کشورهای ...

۲۵ فیصد تقلیل قیمت را بر ۲۳۸ ملیون دالر خسارمند شدند. تنها خسارهٔ وارده بر مالیزی ۱۱۲ ملیون دالر می‌باشد، که این رقم شش برابر امدادی‌ست که کشور مذکور از پلان کولمبو دریافت می‌دارد. امریکا، انگلستان، و چاپان به حیث کشورهای کمک دهنده به ممالک پلان کولمبو از طریق سیاست غارتگرانه تجارتی سودهای هنگفتی دریافت می‌دارند و در مقابل مقدار ناچیز آن را دوباره به‌عنوان «کمک» با سود زیاد به کشورهای عضو پلان می‌دهند. در نتیجهٔ این سیاست غارتگرانهٔ استعماری است که باوجود توسعه قابل ملاحظه تولیدات مواد خام و نیمه پخته در کشورهای روبه انکشاف و صدور آن به بازارهای ممالک سرمایه‌داری بازهم کشورهای مذکور نمی‌توانند در برابر آن اسعار خارجی زیادی بدست آورند. از آن رو قوه خرید صادرات این کشورها در تجارت با کشورهای سرمایه‌داری از سال تا سال کمتر شده می‌رود، احصائیه رسمی ملل متحد نشان می‌دهد که قوه خرید صادرات کشورهای عقب مانده سالانه ۲۵۰۰ ملیون دالر کمتر شده می‌رود. وزیر خارجه برازیل می‌گوید: «ما در نتیجهٔ سقوط امتعهٔ صادراتی خود از سال ۱۹۵۰ به این‌طرف به همان اندازه خسارمند شده‌ایم که کمک‌های خارجی دریافت نموده‌ایم» الخانی وزیر اقتصاد و تجارت خارجی سوریه در دومین دورهٔ جلسات کنفرانس ملل متحد راجع به تجارت و انکشاف، منعقدهٔ دهلی اظهار داشت که امپریالیزم در سابق کشورهای رو به انکشاف را از طریق اشغال و تسلط مستقیم تحت ستم قرار می‌داد و اکنون از طریق انحصارات جهانی استثمار می‌نماید.

دسته بندی‌های منطقوی امپریالیستی (بازارهای مشترک) برای آن به وجود آمده‌اند که از رقابت بین کشورهای عضو بکاهند و امپریالیست‌ها بر اساس پروگرام مشترک سیاست عنعنوی تجارت غارتگرانه خود ادامه دهند. الخانی گفت که راه مقابله به این دسته بندی‌ها آن است که کشورهای روبه انکشاف اختلافات فعلی بین خود را یکسو بگذارند و راجع به تعین قیم مواد صادراتی خویش سیاست واحدی را در پیش گیرند.

به هر اندازه‌ای که کشورهای رو به انکشاف در بدل مواد خام و نیمه پخته خود بیشتر اسعار خارجی به دست آورند، به همان اندازه خواهند توانست قسماً و یا کلاً از (امداد) دول امپریالیستی بی‌نیاز شوند.

قرضه‌های خارجی و تأدیهٔ آن یکی از پرابلم‌های درجه اول دیگر کشورهای رو به انکشاف محسوب می‌گردد، آن‌ها مجبورند قسمت بیشتر تولیدات ملی‌شان را جهت تأدیهٔ قروض و مفاد آن به کشورهای سرمایه‌داری بپردازند. قروض خارجی کشورهای رو به انکشاف به‌سرعت زیاد شده می‌رود و سالانه بیش از ۴۰۰۰ ملیون دالر به‌عنوان قسط و ربع قرضه به کشورهای سرمایه‌داری می‌پردازند.

اگر تدابیر جدی اتخاذ نگردد این قروض در آینده نزدیک به حدی خواهد رسید که پروگرام امداد دول سرمایه‌داری را به صفر برساند.

استعمار گران نوین پیش از پیش شرایط قرضه به کشورهای جهان سوم را مشکل‌تر و دشوارتر می‌نمایند. آن‌ها اندازه سود قرضه‌های خویش را از ۶، ۵ به ۸ فیصد بلند برده‌اند.

خلاصه این که حقایق و ارقام فوق نشان می‌دهد که پرابلم تأدیهٔ اقساط قروض و ربح آن جدی‌ترین پرابلم‌های کشورهای رو به انکشاف می‌باشد.

برای این که کشورهای رو به انکشاف بتوانند از وضع فلاکتبار کنونی که ناشی از وابستهگی اقتصادی آن‌ها به انحصارات امپریالیستی می‌باشد، نجات یابند باید تدابیر جدی اتخاذ نمایند تا به‌وسیلهٔ آن از انقیاد انحصارات امپریالیستی رهایی یابند. انحصارات امپریالیستی را از مفاد هنگفتی که دریافت می‌دارند محروم ساخته و حتی ممکن این مفاد را درراه رشد اقتصادی و بلند بردن سویه زندگی مردم خویش بکار برند؛ که این یکی از وسایل پیروزی در مبارزه به خاطر استقلال اقتصادی می‌باشد. برای این مقصد نخستین وظیفه تمام کشورهای روبه انکشاف این است که برای امحای نهائی و قطعی تمام اشکال استعمار نوین و کهن در یک زمان معین پروگرام‌های معینی را طرح نمایند. روابط اقتصادی‌شان را با کشورهای جهان بالخصوص کشورهای سوسیالیستی و بدست آوردن کمک‌های بی‌قیدوشرط از آن‌ها تنظیم نمایند. اقتصاد ملی‌شان را ایجاد و صنایع ملی را تأسیس کنند و از این راه به غارتگری انحصارات امپریالیستی خاتمه دهند ودر طرح روابط جدید خویش این نقطه را در نظر بگیرند. استعمار امپریالیستی و کشورهای سرمایه‌داری غرب یگانه مسئول فقر و بدبختی آن‌هاست و عقب ماندگی کشورهای جهان سوم میراث زهر آلود استعمار می‌باشد.

از (ص ۴)

شرایط زندگی...

را از دست داده‌اند و یا معیوب شده‌اند، مقدار معاش کارگران کم بوده و حداقل معیشت شان را تأمین نمی‌کند.

شرایط زندگی و کار کارگران جنگلک قابل تشویش است و باید به شرایط ناگوار موجوده هرچه زودتر خاتمه داده شود.

باید کارگران از حق کار محروم نشوند، آزادی و کرامت انسانی ایشان پامال نگردد.

پرچم

هر دوشنبه خپریږی

د امتیاز خاوند اومسئول مدیر:

سلیمان لایق

آدرس: غوثی مارکیت، محمد جان-خان وات

کابل-افغانستان

دیوی ګنی بیه: ۲، ۵۰ – افغانی

دولتی مطبعه

تایپ متن میر کامور، ویرایش: عمر فیض

پرچم

د افغانستان د خلک دموکراتیک ګوند ارګان

۱۵ میزان ۱۳۴۷

سیمای جهان

در هفته گذشته

در امریکا: اسامبله عمومی ملل متحد به جلسات خود ادامه می‌دهد اوتانت راپور مفصلی در ۲۳۰ صفحه راجع به تحلیل کامل اوضاع به اسامبله عمومی ملل متحد تقدیم نمود. اوتانت درین راپور جنگ ویتنام را یک جنگ خطرناک خوانده قطع کامل بمباران ویتنام شمالی را خواسته است.

همچنان اوتانت در راپور خود ضمن اشۀاره به انتشار سلاح زروی تأکید نمود که باید از انتشار این سلاح جلوگیری به عمل آید و کشورهای مختلف جهان معاهده عدم انتشار سلاح زروی را امضا نمایند. وی راجع به رفع بحران‌های شرق میانه و شرق دور اظهار داشت که باید برای حل پرابلم های موجود شرق میانه و شرق دور کنفرانس بین‌المللی وزرای خارجه اتحاد شوروی، امریکا انگلستان و فرانسه تشکیل گردد.

وقتی‌که وزیر خارجه امریکا بیانیه خود را در جلسات اسامبله عمومی ایراد می‌کرد، جوانان امریکایی که در لوژ سامعین جا گرفته بودند صدای اعتراض شان را علیه جنگ ویتنام و سیاست امریکا راجع به ویتنام بلند کردند. آن‌ها شعار می‌دادند که «جنگ ویتنام را قطع کنید»، «کشتار مردم کافی است»، «جوانان امریکایی را به امریکا باز گردانید!»

آژانس‌های خبر رسانی مختلف میگویند که صداهای اعتراض به‌اندازه شدید و بلند بود که وزیر خارجه امریکا از ریس مجلس خواست نظم را برقرار سازد.بعد از آن جوانان ذریعه پولیس از جلسه خارج ساخته شدند.همچنان عده از جوانان امریکا به‌عنوان اعتراض علیه جنگ ویتنام در برابر مقر مؤسسه ملل متحد دست به مظاهره زدند و علیه جنگ ویتنام شعار می‌دادند.

* * *

کشف یک شبکه ۱۸ نفر جاسوسان سی.آی. ای

در کیوبا: آژانس‌های خبررسانی اطلاع دادند که قوای امنیه کیوبا موفق به کشف یک شبکه جاسوسی سی.آی.ای گردید و ۱۸ نفر عمال آن را دستگیر و آلات جاسوسی آن‌ها را ضبط نموده، و خودشان را به محکمه انقلابی سپردند.

فیدل کاسترو صدراعظم کیوبا در بیانیه‌یی که به مناسبت هشتمین سالگرد انقلاب سوسیالیستی کیوبا در میدان انقلاب هاوانا ایراد نمود از کامیابی‌های درخشان انقلاب کیوبا در ساحه‌های اقتصادی و سیاسی یادآوری کرد. کاسترو اظهار داشت که عناصر ضدانقلاب بیکار ننشسته‌اند، مزدوران امپریالیزم سرمایه‌داران سابق، جاسوسان سی.آی.ای و مرتجعین فریب خورده گان سعی میورزند انقلاب را ناکام سازند. مردم را علیه دولت سوسیالیستی تحریک کنند.

* * *

در اروپا: جراید فرانسه راجع به نتایج ملاقات دوگول و صدراعظم آلمان کورت کیسکر اظهار نظر می‌کند که با وصف کوشش‌های فراوان، این ملاقات موفق نشد اختلاف موجود بین فرانسه و آلمان فدرال راز بین ببرد.حکومت بن نتوانست در اول را به شمول انگلستان در بازار مشترک اروپا متقاعد سازد.

حزب کمونیست آلمان فدرال که از سال ۱۹۵۶ به این‌طرف غیرقانونی اعلان گردیده بود بار دیگر تا سیس و به فعالیت علنی آغاز کرد. در اعلامیه‌یی کمیته مرکزی آن حزب نشر گردید گفته می‌شود که حزب در شرایطی تشکیل و به فعالیت علنی می‌پردازد که انحصارات سرمایه‌داری، بانکداران سرمایه‌داران بزرگ در مقابل آن قرار دارد. حزب جدید خواستار آزادی بیشتر برای فعالیت‌های قانونی خود گردید.

* * *

در آسیا: تجاوزات اسراییل به کشورهای عربی، تشدید ترور و شکنجه اسرائیلیان در مناطق اشغالی همچنان ادامه دارد. و صهیونیان به این اعمال خود بحران شرق میانه را بیشتر دامن می‌زنند و امکانات حل سیاسی مسایل شرق میانه و رفع بحرانات این منطقه پر آشوب را بیش‌تر محدودتر می‌نماید. در اعلامیه‌یی که از طرف مبارزان عرب انتشار یافته گفته می‌شود، که قوماندان‌های اسرائیل در مناطق اشغال شده به‌مراتب بدتر از فاشیست‌های هیتلری در برابر اعراب رفتار می‌کند. عرب‌ها را به‌طور ساختگی به محاکمه می‌کشانند و اعدام می‌نمایند. در اعلامیه گفته می‌شود که چندی پیش ابوقیس یکی از مبارزان به قتل رسید. در اعلامیه از مردم خواسته شده که به مبارزات خود ادامه دهند.

* * *

در جنوب شرق آسیا:

جنگ‌های شدید بین عساکر امریکایی و ویتکاگ‌های ویتنام جنوبی ادامه دارد و تلفات سنگینی به هردو طرف وارد می‌گردد. در بیانیه‌ای که از طرف کمیسیون تحقیق جنایات جنگی امپریالیست‌ها در ویتنام شمالی انتشار یافته حملات پیهم هوایی ذریعه طیارت بمباردمان ستراتیژیک نوع (ب) امریکایی وینلین واقع در شمال منطقه غیرنظامی شدیداً تقبیح گردیده است. در اعلامیه گفته می‌شود: از جولای امسال طیارات نوع (ب ۵۲) در ۸۹ حمله ۱۸۰۰۰ تن بم در ۲۳ محل مسکونی فروریختند؛ که در اثر آن اشخاص متعدد ملکی به قتل رسیده و خسارات زیاد مالی وارد گردیده است. در اعلامیه گفته شده است که این اقدامات جدی و توسعه جنگ ویتنام نشان می‌دهد که امپریالیست‌ها از ارتکاب هیچ نوع جنایت علیه مردم ویتنام دریغ نمی‌نمایند. از جانب دیگر خبر گذاری ویتنام شمالی اطلاع می‌دهد که تعدادی مجموعی طیارات امریکایی که بر خاک ویتنام شمالی سقوط داده شده تا تاریخ ۱۱ میزان به ۳۱۹۳ عدد بالغ گردیده است.

توطئه علیه کارگران

زحمت کش نساجی پلخمری

طوری که اطلاع گرفته‌ایم دامنه دسایس اخیر علیه کارگران کشور به فابریکه نساجی پلخمری نیز کشانیده شده است.

خبر می‌رساند که به تاریخ ۷ میزان چهل‌وچهار تن از کارگر به شمول عده‌یی مأموران پایین رتبه نامطلوب (!) به‌اصطلاح اضافه بست شده‌اند. عده ازین کارگران و مأمورین بیست سال و یا بیشتر از آن را در شاقه‌ترین کارهای شرکت نساجی سپری کرده‌اند.

هنگامی‌که این کارگران وارد فابریکه نساجی پلخمری می‌شدند شرایط محیط طوری بود که اکثر اعضای خانواده‌های خود را در اثر مصاب شدن به امراض گوناگون از دست دادند.

درواقع فابریکه نساجی پلخمری که تا اکنون چندین برابر قیمت خود منفعت داده، به قیمت خون و جان صدها بلکه، هزاران انسان زحمت کش وطن ما به پا ایستاده شده است.

هنوز قبرستان‌های وسیع در پای تپه‌های کنار این شهر گواه زنده سرگذشت غم انگیز ضایعات زحمتکشان وطن ماست، که درراه اعمار همین فابریکه جان سپرده‌اند. در اوایل کمترین کسی جرائت می‌کرد در فابریکه نساجی پلخمری تن بکار بدهد، اما امروز که شرایط محیطی تغیر نموده و امکان استخدام کارگران تازه دم به معاش کمتر میسر است، سهمداران حریص بدون در نظر داشت کوچک‌ترین عواطف انسانی کارگرانی را از کار اخراج می‌کنند که شیره حیات خود را درراه تولید و کار این فابریکه از دست داده‌اند.

عواقب وخیم این اقدامات مستبدانه به عهده کارفرمایانی خواهد بود که پهنای وسیع میهن را در اثر فشارهای استبدادی خود ب بهترین فرزندان دوران‌ساز زحمتکش وطن تنگ می‌سازند و یگانه امکان زندگی (کار) را از دست ایشان می‌ربایند.

موانع غیرقانونی در برابر توزیع پرچم

درین اواخر باز نمایندگان طبقات حاکمه ارتجاعی کشور در مرکز ولایات، آنجا که جریده پرچم می‌رسد به انواع مختلف می‌کوشند جلو پخش و توزیع و مطالعه آن را بگیرند و حتی مقامات رسمی حکومت خلاف اصل آزادی بیان و مطبوعات، موزعین و مطالعات پرچم را تهدید و تخویف می‌نمایند و به این عمل ضد قانونی و ضد دموکراتیک خود از یک‌طرف بروی اصول دموکراتیک قانون اساسی و مطبوعات پا می‌گذارند و جلو رشد ذهنی و شعور سیاسی مردم را می‌گیرند و از جانب دیگر یک عده از عناصر بیچاره و بیکاره کشور را که از مدرک کمیشن فروش پرچم که خریداران فراوان و روز افزون دارد برای خود قوت و لایموت تهیه می‌نمایند، ازین مدرک مشروع و قانونی باز می‌دارند و محروم می‌سازند.

به‌طور مثال می‌توان از فعالیت تخریب آمیز و ضد قانونی مدیریت اطلاعات و کلتور ولایت فراه نام برد و همچنان عناصری که در مراکز فروش پرچم در مرکز ولایات (خاصه شهر کابل) به تهدید و خوف فروشندگان پرچم می‌پردازند.

یتیم

په سارې باد کی ,دمنی یخ ته
په لوبو پوخت ,په مندِ و شردی
ګریوان شکیدلی ,پښې یی چاودی
سترګی لیچنی, سر یی ببردی
بنکلی ماشوم دی,تقدیر یی شوم دی
په پردی و ره کی,بی پلاره ستر دی
داجهان وران دی
داجهان وران دی
یوته جنت دی,بل ته زندان دی
*** * ***
دباد سپیرو ,په مخ شین کړی
تولو همځولو ,یو څل وهلی
یو زه یی ماته,غور یی سوکاری
لاس وینی شو ی,سر لکدلی
چایی خندل, چاړولی
یوه رانیولی, بل څملو لی
داجهان وران دی
داجهان وران دی
یوته جنت دی – بل ته زندان دی
*** * ***
پلار یی مړ شوی, اوږ دو رنځو کی
په سارې رغو لی, په تورو شیو کی
دژوند په ویره, اواند یښنو کی
دزوی له غمه, په زړیدو کی
بیایی با یللی, ټول ارمانونه
په خوځګرووکی ,په اوسلوکی
داجهان وران دی
داجهان وران دی
یوته جنت دی-بل ته زندان دی
*** * ***
موریی له غمه,عقل بایللی
په پردی کار کی,صورت خوړلی
ژوند یی تیاره دی,امیدی نشته
دلاری مل یی,مرکی وژلی
اوږ دغموته,یوازی پاتی
زړه یی مات شوی,شباب بیتللی
داجهان وران دی
داجهان وران دی
یوته جنت دی- بل ته زندان دی
*** * ***
ورځ ور درومه,وزرګی سره
په پشو بر بنده, په سره ببره
انسان رنځوردی,اخته په چوردی
هیله ونکړی,له دی بشره
پخپلو یښوته,په جنګیدو شه
همدادی لاره ده,خما ځیګره
داجهان وران دی
داجهان وران دی
یوه ته جنت دی-بل ته زندان دی.

سلیمان لایق

شرایط زندگی و کار گران

جنگلک قابل تشویش است

یک خبر تازه از فابریکه جنگلک می‌رساند که ازجمله ۲۷ کارگر محبوس در اعتصاب‌های ماه جوزا که به‌منظور مطالبات اقتصادی صورت گرفته بود ۱۳ نفر آن تا اکنون محبوس‌اند. خبر می‌افزاید: از تاریخ ۲۷ جوزا به این‌طرف بیش از ۵۰ کارگر به عناوین و لزوماً عدم پابندی 'وظیفه ناشناسی' بی دسپلینی و تنبلی و...از کار اخراج گردیده و یا مجبور به ترک کار شده‌اند.

قرار معلوم کارفرمایان سلوک بسیار نامناسبی را با کارگران زحمتکش در پیش گرفته و یا جزئی‌ترین حرکت ایشان را مورد مجازات قرار می‌دهند. لباس کارگران درین فابریکه هرگز شسته نمی‌شود و کثافات محیط کار سلامت کار گران را به خطر می‌اندازد. فقدان وسایلی از قبیل دستکش کار، عینک، پیشبند و غیره موجب شده است که ذوب چون فلزات رنگه در حرارت بیش از ۱۵۰۰ درجه و یا ولدنگ کاری و آهنگری نور طبیعی چمشمان یک عده کارگران را از درجات مثبت به منفی تغیر داده است.

کارگران ریخته گری و آهنگری نسبت نداشتن وسایل حمایوی لازم روی جلد دست‌ها و اعضای مواجه به حرفه‌های سوزان فلزات، داغ‌ها و لکه‌هایی برداشته‌اند و احیاناً در اثر ضربات چکش‌های سنگین و یا تصادفات دیگر دراثنایی کار به دست نبردن مصونیت لازم و فقدان کمک‌های اولیه طبی به عضو از اعضای خود

(ص ۳)

ارسالی روزنامۀ انیس

توضیح

بناغلی مدیر مسئول پرچم:

در ستون ششم صفحه (۴) جریده پرچم مورخ (۸) میزان در مورد دو عنوان منتشره صفحه (۴) نامه انیس مورخ ۳۰ سنبله. استنباط آن همکار گرامی به خطاست , زیرا آنجا دو عنوان برای دو مطلب جداگانه است:

قسمت اول مربوط به اظهارات بناغلی والی ولایت پکتیا و قسمت دوم متعلق به ارتقای بنوونځی ابوالفتح بستی به متوسطه در لشکر گاه ولایت هلمند است.

لذا از جهان بینی و وسعت نظری که در مقالات پرچم همیشه ادعا می‌شود. بعید به نظر می‌رسد که در خبر از دو ولایت جداگانه را که دو عنوان جدا از هم دارد، یک خبر بخوانند و بعد هم آن را عوام فریبی تلقی کنند.

از (صفحه اول)

تخیل یا واقع بینی...

وضع انقلابی در نظر این گروه و عناصر مفهوم علمی خود را از دست داده و دیگر کهنه شده است و باید در آن تجدید نظر به عمل آورد.

هرگاه تمام این تخیلات مورد تحلیل قرار گیرد به‌طور کلی تمام خیال پرستان فوق‌الذکر بیک نتیجه منطقی (!) مشترک خواهد رسید که گویا درمجموع خود قدرت، سیاست و تاکتیک ارتجاع داخلی و امپریالیزم ثابت و لاتغیر بوده و تحول جامعه و مبارزه خلق نمی‌توانند در آن تأثیر وارد کند و آن‌ها را وادار به عقب نشینی نماید.

تمام این تخیلات ازلحاظ تیوری علمی و عمل از ریشه نادرست است. تجربه مبین این حقیقت است که با در نظر گرفتن اشکال و صورت‌های مختلف مبارزه و تشخیص درست شرایط اجتماعی، مبارزه و نهضت و رهبری علمی جنبش می‌توان بر ارتجاع فایق آمد و آن را عقب راند.

به عقیده ما در وضع کنونی می‌توان بر مبنای سیاست واقع‌بینانه وظیفه مبرم ذیل را ایفا کرد و امر نهضت را بدون خیال پرستی به‌پیش سوق داد:

- مبارزه درراه بسط و توسعه آزادی سیاسی و شرکت فعال در انتخابات مؤسسات انتخابی اعم از شوری، شاروالی، جرگه‌های ولایتی و غیره. این اصل با این معنی است که «هرچه آزادی سیاسی در کشور بیشتر باشد. هرچه مؤسسات انتخابی آن باثبات‌تر و دموکراتیک‌تر باشد، بهمان نسبت برای توده‌ای مردم پی بردن به ماهیت مبارزه حزبی و آموختن سیاست یعنی افشای فریب و کشف حقیقت آسان‌تر خواهد بود. و همچنان ارتجاع هیأت حاکمه کشور را به عقب نشینی بازهم بیشتر وادار خواهد کرد و عرصه وسیع‌تری را برای مبازره دموکراتیک و مترقی خلق تهیه خواهد دید.

- شرکت مؤثر در مبارزات روزمره طبقات و قشرهای مردم اعم از کارگران، دهقانان، پیشه‌وران، زنان، محصلان و جوانان و سایر قشرهای روشنفکر – برحسب آزادی‌های مصرح در قانون اساسی و کوشش در تشکل و متحد ساختن آن‌ها به خاطر تشکیل سازمان‌های حرفوی –صنفی، مطالباتی و همچنان سوق دادن تمام این نیروها به‌سوی مبارزه درراه هدف‌های عمومی دموکراتیک.

بدیهی است ترقی‌خواهان دموکراتیک - خلق که با هرگونه تخیل در سیاست مخالف استند، هیچگاه با طرح شعارهای عمده و هدف‌های مبرم و نزدیک، هدف استراتژی و غایی خود (صلح، استقلال ملی، دموکراسی، ترقی و سوسیالیزم) یعنی دورنمای مبارزه‌ای را که باید منتج به تحول بنیادی و تغییرات سریع و کیفی در کشور گردد از نظر دور نخواهند داشت.

تایپ متن میر کامور، ویرایش: عمر فیض